

ΚΑΘΙ ΚΟΟΥΛΑ

Η ζωή, ο έρωτας και όλα τα άλλα...

HEARTSIDE BAY

Ερωτικά
διλήμματα

ΒΙΒΛΙΟ 2

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: HEARTSIDE BAY 2 – TROUBLE WITH LOVE

Από τις Εκδόσεις Scholastic Children's Books, Λονδίνο 2014

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Heartside Bay 2 – Ερωτικά διλήμματα**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Cathy Cole

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μιχάλης Κτενάς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Παναγοπούλου

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Scholastic Ltd.

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Χρυσούλα Μπουκουβάλα

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Scholastic Ltd., 2014

© Φωτογραφίας εξωφύλλου: Trevillion Images

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2015

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1068-5

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1069-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

© Scholastic Ltd., 2014/ © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

ΚΑΘΙ ΚΟΟΥΛ

HEARTSIDE Ερωτικά διλήμματα BAY

*Μετάφραση:
Μιχάλης Κτενάς*

*Ένα μεγάλο ευχαριστώ στις Λούσι Κόρτνεϊ
και Σάρα Γκραντ.*

Η Πόλι Νέλσον δεν μπορούσε να πάρει τα μάτια της από το στρίφωμα της πλισέ φούστας της. Της είχε πάρει πολλή ώρα να αποφασίσει τι θα φορέσει. Δεν μπορούσε να πιστέψει πως τελικά έφυγε από το σπίτι έχοντας κάνει μια τόσο κακή επιλογή.

Η φωτιά τριζοβολούσε χαρούμενα και η μυρωδιά των ψημένων μάρσμαλου ανακατευόταν με την αρμύρα της θάλασσας, τη μουσική από το MP3 του Μαξ και τις ζωηρές συζητήσεις της παρέας. Αυτό το απόγευμα του Φλεβάρη ήταν απροσδόκητα ζεστό, ακόμη και χωρίς τη φωτιά. Η Πόλι μάζεψε τη φούστα της, που την έκανε να νιώθει άσχημα, κάτω από τα πόδια της, ελπίζοντας πως κάποια στιγμή θα ξεχνούσε πόσο φριχτή έδειχνε. Μακάρι να μην την είχε προσέξει κανείς.

Από την άλλη πλευρά της φωτιάς, η καλύτερη φίλη της, η Λάιλα Μάρεϊ, είχε περάσει στο ξυλάκι της μάρσμαλου, τα μαλακά αυτά ζαχαρωτά, και το έβαλε στη φωτιά. Ο αέρας που ερχόταν από τη θάλασσα ανακάτευε τα λαμπερά, καστανά μαλλιά της καθώς γελούσε με κάτι που της έλεγε το αγόρι της, ο Όλι Ράιτ. Πόσο όμορφη ήταν, σκέφτηκε η Πόλι, και πόσο ενθουσιασμό έδειχνε για τα πάντα! Δεν ήταν να απορεί κανείς που ο Όλι ήταν τρελός και παλαβός μαζί της. Της ήταν δύσκολο να πιστέψει πως η Λάιλα είχε έρθει στο Χάρτσαϊντ Μπέι μό-

λιν μερικές εβδομάδες πριν. Της φαινόταν πως γνωρίζονταν όλη τους τη ζωή.

Δεν έχεις σχολείο, μάλωσε η Πόλι τον εαυτό της, είσαι στον μυστικό όρμο με τους φίλους σου, ψήνετε μάρσμαλου στη φωτιά κι ακούτε υπέροχη μουσική. Τι άλλο θέλεις;

Αυτή η φούστα είναι απαίσια, ήρθε αμέσως η απάντηση.

Ε, και τι θέλεις να γίνει τώρα; προκάλεσε τον εαυτό της. Να τη βγάλεις και ν' αρχίσεις να χορεύεις στην παραλία με το βρακί;

Το βλέμμα της πέταξε στον Όλι. Όταν γελοούσε, γινόταν απίστευτα γοητευτικός, σκέφτηκε μελαγχολικά.

Τον είχε ερωτευτεί από την πρώτη στιγμή που πάτησε το πόδι της στο Γυμνάσιο του Χάρτσαϊντ. Στη Δευτέρα Γυμνασίου, ο Όλι είχε ρίξει το μολύβι του δίπλα στο πόδι της κι εκείνη το πήρε. Στη β' Γυμνασίου έγραφε με κάθε λεπτομέρεια ό,τι είχε σχέση με εκείνον και κάθε συζήτηση που είχε μαζί του τη φυλούσε στο μυαλό της σαν πολύτιμο θησαυρό. Τόσα χρόνια μετά κι ακόμα η καρδιά της πετάριζε κάθε φορά που τον έβλεπε. Και τώρα είχε γίνει το αγόρι της Λάιλα.

Καθώς κοιτούσε τον Όλι, αντιλήφθηκε πως το βλέμμα της φίλης της ήταν στραμμένο επάνω της. Ένιωσε άσχημα. Μήπως φαινόταν στο πρόσωπό της πόσο της άρεσε το αγόρι της φίλης της; Ήξερε πως τα μεγάλα, καστανά μάτια της δεν κρατούσαν μυστικά. Έλυσε τα μαλλιά της και τα άφησε να πέσουν μπροστά στο πρόσωπό της σαν μια βαριά, μαύρη κουρτίνα.

«Επιτέλους, διακοπές*», αναστέναξε χαρούμενα η Λάιλα ενώ στριφογύριζε στα δάχτυλά της το ξυλάκι με τα μάρσμαλου. «Δεν το πιστεύω. Θα περάσουμε υπέροχα!»

Η Πόλι ένιωσε απίστευτη ανακούφιση. Η Λάιλα δεν είχε

* *Half-term* στο πρωτότυπο. Στην Αγγλία, περίπου στο μέσο κάθε τριμήνου, τα σχολεία κλείνουν για μία εβδομάδα, τον Οκτώβριο, τον Φεβρουάριο και στα τέλη Μαΐου ή στις αρχές Ιουνίου. (Σ.τ.Ε.)

διαβάσει τίποτε στο βλέμμα της. Κανείς δεν είχε αντιληφθεί τα περίπλοκα συναισθήματά της για τον Όλι.

Εκείνος τίναξε την άμμο από το τζιν του και πέρασε τα χέρια του γύρω από τους ώμους της Λάιλα. «Έτοιμα τα ζαχαρωτά μου;»

Η Λάιλα έκρυψε το ξυλάκι πίσω από την πλάτη της. «Να φτιάξεις δικά σου!» του είπε με ένα χαμόγελο.

«Ό,τι είναι δικό σου είναι και δικό μου», αποκρίθηκε αθώα. «Έτσι κάνουν τα ζευγάρια».

Η Λάιλα τον κλότσησε με το γυμνό πόδι της, γεμίζοντάς τον άμμο. «Θα 'θελες!»

Εκείνος όρμησε πάνω της και άρχισε να τη γαργαλάει, μέχρι που το κορίτσι τσίριξε και τον παρακάλεσε να τη λυπηθεί. Τότε ο Όλι της έκοψε το γέλιο με ένα φιλή.

Ξαφνικά η Πόλι ένιωσε τόσο μόνη όσο ποτέ άλλοτε. «Πάω μια βόλτα», είπε και σηκώθηκε.

«Θέλεις παρέα;» τη ρώτησε η Λάιλα, έκανε στην άκρη τον Όλι και σηκώθηκε στηριζόμενη στους αγκώνες της. Έτσι όπως είχε τα μαλλιά της γεμάτα άμμο, έμοιαζε με γοργόνα που είχε βγει στη στεριά.

Η Πόλι κούνησε αρνητικά το κεφάλι της. «Θα μου φυλάξεις κανένα μάρσμαλοου;»

«Μα φυσικά, Πολ», τη διαβεβαίωσε.

«Εί!» είπε ο Όλι παριστάνοντας τον θιγμένο. «Δίνεις σ' αυτήν και όχι σε μένα;»

Η Λάιλα και ο Όλι ήταν το τέλειο ζευγάρι, σκέφτηκε η Πόλι αναστενάζοντας. Έβγαλε τα παπούτσια της και απομακρύνθηκε από τη φωτιά. Κι οι δυο τους ήταν πανέμορφοι, αξιαγάπητοι, γεμάτοι ζωντάνια. Η Λάιλα χρειάστηκε μερικές εβδομάδες για να προσαρμοστεί στο καινούργιο της σχολείο, κι αυτό λόγω κυρίως των προβλημάτων που της δημιούργησε η βασιλίσσα του σχολείου, η Ιβ Σάμερσταουν, τώρα όμως ήταν η ψυχή κάθε κοινωνικής εκδήλωσης στο Χάρτσαϊντ Μπέι και σχεδόν πιο δη-

μοφιλής ακόμα και από την ίδια την Ιβ. Η Λάιλα είχε μακριά πόδια, βαθύ γέλιο και πανέμορφα πυκνά καστανά μαλλιά. Για ποιον λόγο λοιπόν ο Όλι να έχει μάτια για άλλη κοπέλα, πόσω μάλλον για την Πόλι;

Αρκετά μ' αυτή την εμμονή, σκέφτηκε και ίσωσε την πλάτη της. Ήταν καιρός να πάει παρακάτω. Εξάλλου, ο Όλι αντιπροσώπευε όλα όσα περιφρονούσε στα αγόρια. Το ηλίθιο σεξιστικό χιούμορ τους, το γεγονός ότι δεν έπαιρναν τίποτε στα σοβαρά και ότι το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν το ποδόσφαιρο. Δεν ταίριαζε με τον Όλι.

Θα υπάρχει κάτι καλύτερο για σένα σε τούτον τον κόσμο, παρηγόρησε τον εαυτό της. Κάποιος πιο έξυπνος από τον Όλι, πιο ευαίσθητος, πιο σοβαρός. Ίσως κάποιος με σταθερές πολιτικές πεποιθήσεις. Αυτό το αγόρι θα ήταν το ιδανικό!

Έφτασε στην ακροθαλασσιά και άφησε τα κρύα κύματα να χαϊδέσουν τα ακροδάχτυλα των ποδιών της. Η θάλασσα πάντοτε την ηρεμούσε και τη βοηθούσε να σκεφτεί πιο καθαρά. Δεν μπορούσε να φανταστεί τη ζωή της μακριά της. Σίγουρα θα ήταν σωστό βασανιστήριο να σκέφτεται πως ο ωκεανός χαϊδευε τα πόδια κάποιου άλλου και όχι τα δικά της.

Άκουσε ένα γέλιο και κοίταξε πάνω από τον ώμο της. Η Ρι και η Ιβ κυνηγούσαν το αγόρι της Ρι, τον Μαξ, στην παραλία και του πετούσαν άμμο. Εκείνος έτρεχε προς τα πίσω, χαμογελώντας και κουνώντας το χέρι του στα κορίτσια. Τα μαύρα σγουρά μαλλιά του πετούσαν γύρω από το κεφάλι του.

«Πιάστε με αν μπορείτε!» τις προκαλούσε.

«Φυσικά και θα σε πιάσουμε!» φώναξε η Ιβ. «Να είσαι σίγουρος γι' αυτό, Μαξ!»

«Κανείς δεν μπορεί να μας τρώει τα μάρσμαλοου και μετά να νομίζει πως θα τη γλιτώσει!» πρόσθεσε η Ρι. Ξεκαρδισμένη στα γέλια, πέταξε την άμμο προς τη μεριά του Μαξ, που σκόρπισε στα πόδια του χωρίς να τον αγγίξει.

«Κορίτσια! Τι περιμένεις», τις κοροΐδεψε ο Μαξ κι έτρεξε προς τη φωτιά. «Ακόμη κι αν κινδύνευε η ζωή σας, δε θα καταφέρνατε να πετύχετε ούτε ελέφαντα».

Γιατί να μην είμαι σαν την Ιβ; σκέφτηκε η Πόλι που τους παρακολουθούσε. *Κοίτα πόσο άνετη είναι με την κολλητή της και το αγόρι της.*

Κούνησε το κεφάλι της, ξαφνιασμένη με τον εαυτό της. Ποτέ και σε τίποτε δε θα μπορούσε να μοιάσει στην Ιβ. Εκείνη έκανε δυστυχησμένη τη ζωή όλων γύρω της. Η Λάιλα είχε περάσει δύο μαρτυρικές εβδομάδες στο Λύκειο του Χάρτσαϊντ εξαιτίας της. Και είχε κάνει τον βίο αβίωτο και στην Πόλι. Όσο μπορούσες να εμπιστευτείς ένα φίδι άλλο τόσο μπορούσες να εμπιστευτείς και την Ιβ.

Και για του λόγου το αληθές, η Ιβ κάθισε δίπλα στους άλλους, γύρω από τη φωτιά, και δήθεν κατά λάθος σκούνησε το χέρι της Λάιλα και το νερό χύθηκε στα πόδια της.

«Ουπς!» έκανε αργόσυρτα, με τόνο που δεν έδειχνε καμία μεταμέλεια.

«Ουπς στα μούτρα σου!» της αντιγύρισε η Λάιλα και της πέταξε στο πρόσωπο όσο νερό είχε απομείνει στο ποτήρι της.

«Ει!» Η Ιβ πετάχτηκε οργισμένη επάνω και άρχισε να τινάζει το κασμιρένιο πουλόβερ της. Η Ρι με τον Μαξ έσπευσαν να τη βοηθήσουν. Ο Όλι απλώς γελούσε.

«Λυπάμαι πραγματικά, Ιβ», είπε η Λάιλα ανασηκώνοντας αθώα τους ώμους της. «Έγινε κατά λάθος. Το χέρι μου, ξέρεις, κάνει ό,τι θέλει, δεν το ελέγχω».

Ακόμη κι από αυτή την απόσταση, η Πόλι διέκρινε την οργή που άστραψε στα μάτια της Ιβ.

«Αυτό δεν ήταν καθόλου ευγενικό, Λάιλα», τη μάλωσε η Ρι.

«Αυτή άρχισε πρώτη», δικαιολογήθηκε εκείνη, καθώς σκουπιζόταν. «Πρέπει να μάθεις ό,τι κάνεις να το λούζεσαι κιόλας, Ιβ. Να χαίρεσαι που έπινα νερό και όχι κάτι άλλο».

«Έχυσα το νερό σου κατά λάθος», είπε με σφιγμένα δόντια εκείνη.

«Εμένα μου λες!» έκανε η Λάιλα στριφογυρίζοντας τα μάτια της. «Πρέπει να σταματήσεις όλα αυτά τα ανόητα τερτίπια, Ιβ. Έχουμε κουραστεί όλοι με τη συμπεριφορά σου».

«Θα σταματήσετε επιτέλους;» είπε ο Μαξ βαριεστημένα, αρπάζοντας ένα μάρσμαλου.

«Εγώ, πάντως, όχι», αποκρίθηκε απότομα η Ιβ και πετάχτηκε όρθια. «Εκείνη άρχισε».

Μερικές συμμαθήτριές τους μαζεύτηκαν γύρω από την Ιβ, τη Ρι και τον Μαξ. Η Λάιλα σηκώθηκε έτοιμη για καβγά με τον Όλι στο πλάι της, τους συμπαίκτες του στο ποδόσφαιρο και έναν σωρό άλλα παιδιά που συγκεντρώθηκαν γύρω της για να την υποστηρίξουν.

Η Πόλι αγχώθηκε. Η ένταση ανάμεσα στη Λάιλα και την Ιβ είχε γίνει ανυπόφορη από την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου και μετά. Ήταν πολύ ωραίο που η Λάιλα δεν ανεχόταν πια τα κόλπα της Ιβ, τα πράγματα όμως κινδύνευαν να βγουν εκτός ελέγχου.

Ένωθε σαν όλο το σχολείο να είχε χωριστεί σε δύο στρατόπεδα· στους υποστηρικτές της Ιβ και στους υποστηρικτές της Λάιλα. Δεν ήταν κι ο καλύτερος τρόπος για να αρχίσουν οι διακοπές τους.

«Πάνω τους!» φώναξε κάποιος.

Η μια ομάδα όρμησε στην άλλη. Η Πόλι άρχισε να τρέχει πίσω, προς τη φωτιά. «Σταματήστε!» φώναξε. «Μην τσακώνεστε! Σας παρακαλώ, μην τσακώνεστε!» Μπήκε ανάμεσα στις δύο ομάδες. «Μην το κάνετε αυτό!» τους παρακάλεσε, κουνώντας τα χέρια της για να τους ηρεμήσει. «Έχουμε διακοπές! Υποτίθεται πως πρέπει να περνάμε καλά, όχι να τσακωνόμαστε».

Η Ιβ έριξε στη Λάιλα ένα οργισμένο βλέμμα. «Δε θα τη σκαπουλάρει μετά απ' αυτό που έκανε».

Η Λάιλα, με τα χέρια στη μέση, της ανταπέδωσε το βλέμμα. «Κι αυτή πρέπει να βγάλει το κεφάλι της από τον...»

Η Ιβ της όρμησε πριν εκείνη προλάβει να τελειώσει, με χέρια σηκωμένα και νύχια έτοιμα να γδάρουν. Η Πόλι έκανε πίσω παραπατώντας. Ο Όλι πήδησε ανάμεσα στα δύο κορίτσια, καθώς η Ιβ προσπαθούσε να γρατσουνίσει τη Λάιλα στο πρόσωπο. Ανάμεσα στις φωνές, στα σπρωξίματα και τα σκουνητήματα, κάποιος ούρλιαξε από πόνο, καθώς πάτησε πάνω στα αναμμένα κάρβουνα, σκορπίζοντας στην άμμο τα μάρσμαλοου.

Η Πόλι ένιωσε το άγχος να την κυριεύει, το στομάχι της να σφίγγεται και το οξυγόνο να λιγοστεύει στα πνευμόνια της. «Όχι!» φώναξε ασθμαίνοντας και άρπαξε τον πρώτο άνθρωπο που βρέθηκε κοντά της από το μπράτσο.

«Ει!» της είπε ο Όλι, που έχασε την ισορροπία του.

Η Πόλι ρίγησε από ευτυχία όταν εκείνος κρατήθηκε από πάνω της για να μην πέσει. *Φαντάσου αυτά τα μπράτσα να σε τυλίγουν*, σκέφτηκε και ζαλίστηκε. *Τίποτε δε θα μπορούσε πια να σε πληγώσει.*

«Σε παρακαλώ, Όλι, σταμάτα», τον ικέτευσε, πιέζοντας τον εαυτό της να επανέλθει στην πραγματικότητα. «Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι να λύσουμε τις διαφορές μας αντί να πλακωνόμαστε σαν ηλίθιοι».

«Κανείς μας δεν είναι τέλειος, όπως εσύ», αποκρίθηκε εκείνος αγριεμένος και πήρε το χέρι της από πάνω του. «Δεν είναι ώρα για κουβέντα».

Η Πόλι ξεστόμισε το πρώτο πράγμα που της ήρθε στο μυαλό. «Φυσικά, για σένα το ενδεχόμενο της συζήτησης δεν υπάρχει καν, έτσι δεν είναι; Το μόνο που έχεις στο μυαλό σου είναι η Λάιλα και το ποδόσφαιρο... και... και τα μάρσμαλοου. Το μυαλό σου είναι γεμάτο μάρσμαλοου».

Εκείνος έκανε ένα βήμα προς τα πίσω. Η Πόλι σφίχτηκε σαν είδε στο βλέμμα του πόσο τον είχε πληγώσει.

«Γύρνα στα λεξικά σου, δεσποινίς Τέλεια», της είπε απότομα. «Εντάξει, παίζω ποδόσφαιρο. Αυτό δε σημαίνει πως είμαι βλάκας. Λες κι εσύ δεν κάνεις ποτέ λάθη». Το βλέμμα του έπεσε στη φούστα της. «Για παράδειγμα, αυτό που φοράς. Μοιάζεις με αυτές τις ηλίθιες σπανιόλες κούκλες που αγοράζουν οι τουρίστες για σουβενίρ».

Η Πόλι ένωσε την καρδιά της να γίνεται κομμάτια.

Μπράβο σου, είπε στον εαυτό της. *Έκανες το αγόρι που σου αρέσει να σε μισήσει πραγματικά. Δεν έπρεπε να είχε φορέσει αυτή τη φούστα. Να τώρα που την κοροΐδευε και ο Όλι.*

«Όταν χρειαστώ συμβουλές για το τι να φορέσω, ξέρω πού να αποταθώ», είπε προσπαθώντας να κρύψει το τρέμουλο στη φωνή της. Το μόνο που μπορούσε να κάνει ήταν να φύγει τρέχοντας μακριά από την παραλία, μακριά από όλους τους, και να συνεχί-

σει να τρέχει μέχρι να φτάσει σπίτι της, να ξεφορτωθεί αυτή τη φούστα και να ξεχάσει εντελώς ετούτο το φριχτό απόγευμα.

Τα βλέφαρα του Όλι πετάρισαν. «Κάνε πίσω, Πόλι. Και μη φυτρώνεις εκεί που δε σε σπέρνουν».

Οι δύο ομάδες είχαν χωρίσει πια και οι μεν κοίταζαν τους δε με πρόσωπα σφιγμένα. Η Ιβ είχε φύγει τρέχοντας στην παραλία μαζί με τη Ρι και τον Μαξ. Στρώνοντας την μπλουζά της και δείχνοντας κάπως μαζεμένη, η Λάιλα μάζεψε τα μάρσμαλοου από την κουβέρτα και τα πρόσφερε στην Πόλι.

«Ξεφύγαμε λίγο, ε;» είπε με ένα γελάκι. «Αν θέλεις, μπορείς να πάρεις πρώτη ένα μάρσμαλοου, Πολ».

Η Πόλι σταύρωσε τα χέρια της πάνω στο στήθος της και κούνησε το κεφάλι της. Ο Όλι συνέχιζε να την αγριοκοιτάζει. Το μόνο που ήθελε ήταν να ανοίξει η γη και να την καταπιεί.

Η Λάιλα παρατήρησε πως υπήρχε μια ψυχρότητα ανάμεσά τους.

«Ει, παιδιά, ο καβγάς τελειώσει! Δεν το καταλάβατε;» είπε και έδειξε ξαφνικά ανήσυχη. «Τι τρέχει;»

«Μου είπε πως το μυαλό μου είναι σαν μάρσμαλοου», μур-μούρισε ο Όλι.

Η Λάιλα έβγαλε ένα πνιχτό γελάκι. «Ροζ ή άσπρο;»

Ο Όλι χαμογέλασε χωρίς να το θέλει. «Δεν επεκταθήκαμε στις γεύσεις», είπε.

Η Λάιλα πέταξε ένα μάρσμαλοου στην Πόλι κι άνοιξε την αγκαλιά της να υποδεχτεί τον Όλι. Η καρδιά της Πόλι ράγισε λίγο ακόμη όταν ο Όλι πήγε και αγκάλιασε το κορίτσι του.

Είναι το αγόρι της κολλητής μου και επιπλέον ανεγκέφαλος, υπενθύμισε απελπισμένη στον εαυτό της. Δε μου ταιριάζει καθόλου. Άσε που με μισεί κιόλας.

Έβαλε αργά το μάρσμαλοου στο στόμα της, όμως ήταν σαν να έτρωγε στάχτη.

Καθώς το φως λιγότευε, η φωτιά έδειχνε όλο και πιο λαμπερή. Κάποιος δυνάμωσε τη μουσική και τα παιδιά άρχισαν να χορεύουν πάνω στην άμμο, κάποιοι σε παρέες και άλλοι στριφογυρίζοντας μόνοι στον δικό τους μικρόκοσμο. Τα βράχια που έκρυβαν τον μυστικό όρμο τους περιέβαλλαν σαν μια αγκαλιά, σαν ένα μισοφέγγαρο, που συνδεόταν με τον έξω κόσμο με δύο μονοπάτια. Η Πόλι πήρε το ποτό της και προσπάθησε να συγκεντρωθεί σε αυτό που της έλεγε ο Λιάμ.

Ο Λιάμ ήταν ο τερματοφύλακας της ομάδας ποδοσφαίρου. Μεγαλόσωμος και δυνατός σαν ταύρος, είχε τα πυκνά μαύρα μαλλιά του ορθωμένα σαν τα αγκάθια του σκαντζόχοιρου.

«Ωραία φούστα», της είπε χτυπώντας της μαλακά το γόνατο με το χέρι του, που ήταν φαρδύ σαν φτυάρι και συνηθισμένο να πιάνει μπάλες παρά κοριτσίστικα πόδια. Ήπιε μια γουλιά από το ποτό του. «Πολύ... φουσκωτή». Ρεύτηκε και σκούπισε με την ανάστροφη της παλάμης του το στόμα του. «Φουσκωτή κι ελκυστική», πρόσθεσε και χαμογέλασε στην Πόλι.

Ο Λιάμ δεν ήταν δα και κανένα σαΐνι, δεν ήταν όμως κακός, ούτε από εκείνους τους κόπανους που περιτριγύριζαν τον Όλι. Οι αδέξιες προσπάθειές του να την κολακέψει ήταν συμπαθητικές, αν εξαιρέσεις την ανάσα του που μύριζε άσχημα και το μεγάλο κόκκινο σπυρί στη μύτη του. Και ήταν κολλημένος με την μπάλα – το χειρότερο είδος αγοριού.

Σταμάτα να τα ψειρίζεις όλα, είπε στον εαυτό της ανυπόμονα. Πάντα το ίδιο έκανε· επινοούσε ένα εκατομμύριο λόγους για να μην κάνει κάτι.

Αναρωτήθηκε αν έπρεπε να φιλήσει τον Λιάμ. Το πρώτο της φιλή. Πώς θα ήταν; Θα ήξερε τι να κάνει; Ντρεπόταν που δεν την είχε φιλήσει κανείς ακόμη. Ήταν ολοφάνερο πως ο Λιάμ θα το ήθελε πολύ. Ίσως να ήταν πιο εύκολο αν φανταζόταν πως ο Λιάμ ήταν κάποιος άλλος. Ψηλός, ξανθός, με γαλανά μάτια και ωραίο χαμόγελο...

Ένωσε το τεράστιο μπράτσο του Λίαμ πάνω στους ώμους της. «Είσαι γλυκούλα», της είπε χαμογελώντας της με προσδοκία. Το σπυρί πάνω στη μύτη του γυάλιζε σαν μπέικον. «Μια αληθινή κουκλίτσα».

Η Πόλι πάγωσε σαν θυμήθηκε τα λόγια που της είχε πει ο Όλι: «Μοιάζεις με αυτές τις ηλίθιες σπανιόλες κούκλες που αγοράζουν οι τουρίστες για σουβενίρ». Δεν μπορούσε να το κάνει.

«Συγγνώμη», είπε απότομα καθώς ο Λίαμ έκανε να την πλησιάσει για να τη φιλήσει. Σηκώθηκε όρθια και έτρεξε προς τη θάλασσα, μακριά από τη φωτιά. Έτρεμε. Πώς μπορούσε να νιώθει έτσι για κάποιον που την είχε πληγώσει τόσο με τα λόγια του; Ακόμη ένιωθε το κορμί του πάνω στο δικό της, καθώς τον τραβούσε μακριά από τον καβγά. Ντρεπόταν που αισθανόταν έτσι.

Ο πανικός άρχισε να κυριεύει το κορμί της με τον ίδιο ρυθμό και την ίδια επιμονή με την οποία η θάλασσα έβρεχε τα πόδια της. Ένωθε τον κόσμο να στενεύει, τους βράχους του όρμου να κλείνουν γύρω της και να τη συνθλίβουν μέσα στην κρύα και τραχιά αγκαλιά τους.

Πάρε μια βαθιά ανάσα, πρόσταξε τον εαυτό της, νιώθοντας το στομάχι της να σφίγγεται. Δεν πρέπει να χάσεις τον έλεγχο!

Η αέναη κίνηση της θάλασσας της προκαλούσε ναυτία. Ο πανικός φούσκωνε σαν την πλημμυρίδα. Κοίταξε με απόγνωση γύρω της, προσπαθώντας να επικεντρωθεί σε κάτι άλλο, για να μπορέσει να οδηγήσει τις σκέψεις της σε πιο ασφαλές μονοπάτι. Το βλέμμα της έπεσε πάνω στον Μαξ και στη Ρι, που είχαν κουρνιάσει σε μια μικρή κόχη στους βράχους, κοντά στο μονοπάτι που οδηγούσε στην παραλία του Χάρτσαϊντ. Ήταν σφιχταγκαλιασμένοι και φιλιούνταν.

Τι μαγικό έχει αυτό το μέρος; αναρωτήθηκε απελπισμένη. Ήταν λες και το Χάρτσαϊντ, η πόλη του έρωτα, έκανε τους ανθρώπους να ερωτεύονται είτε το ήθελαν είτε όχι. Μόνο που κανείς δεν ήταν ερωτευμένος με την Πόλι. Το μόνο που ήθελε

ήταν να γυρίσει σπίτι της, να βγάλει αυτή τη χαζή φούστα και να την πετάξει στα σκουπίδια. Άρχισε να προχωράει στο μονοπάτι που οδηγούσε πίσω, στο κέντρο της πόλης. Πήρε τη ματιά της από τα δύο κεφάλια, το ένα σκουρόχρωμο και το άλλο πυρρόξανθο, που φιλιούνταν με τόσο πάθος στην κόχη του βράχου. Και ξαφνικά σταμάτησε.

Μα η Ρι και ο Μαξ ήταν και οι δύο μελαχρινοί!

Ο Μαξ δε φιλιόταν με τη Ρι. Φιλιόταν με την Ιβ!

Η καρδιά της Πόλι άρχισε να χτυπάει σαν ταμπούρλο καθώς η Ιβ τραβήχτηκε από την αγκαλιά του Μαξ – και είδε την Πόλι να τους κοιτάζει. Τα χλομά της μάγουλα έγιναν κατακόκκινα. «Μας κατασκοπεύεις;» την κατηγόρησε, αρπάζοντας το παλτό της και τυλίγοντάς το προστατευτικά γύρω της.

Στην αρχή, η Πόλι έχασε τα λόγια της από το σοκ. «Προδοτρα!» είπε τελικά. Κοίταξε με απαξίωση τον Μαξ, που ακολουθούσε την Ιβ, λες και έτσι θα κατάφερνε να κρύψει το ατόπημά του.

«Τότε τρέξε και πήγαινε να τα πεις όλα στη Ρι, αυτό δε θα κάνεις;» την προκάλεσε η Ιβ. Το τρέμουλο όμως στη φωνή της έδειχνε πως δεν ήταν τόσο ψύχραιμη όσο ήθελε να δείχνει. Φοβόταν και η Ιβ δεν ήταν από τους ανθρώπους που τους κυριεύε ο φόβος.

Αν ήμουν σαν κι αυτή, σκέφτηκε η Πόλι, θα έτρεχα κατευθείαν εκεί που είναι οι άλλοι και θα το έλεγα σε όλους, όχι μόνο στη Ρι. Εγώ όμως δεν είμαι η Ιβ.

Η Πόλι είχε τα δικά της προβλήματα, που δεν περιοριζόνταν στον έρωτά της για τον Όλι. Οι φίλοι και η οικογένειά της δεν ήξεραν τίποτε για τις αγωνίες ή για τις φοβίες της που έπρεπε να ελέγξει. Δεν άντεχε στην ιδέα μιας ακόμη σκηνης εκείνη τη μέρα.

«Ελπίζω να είστε ευτυχημένοι μαζί», τους είπε ψυχρά και κατευθύνθηκε γρήγορα προς την παραλία.

ΤΡΙΑ

Η Πόλι πλησίασε τη βραχώδη προεξοχή στην πέρα άκρη του Χάρτσαϊντ Μπέι. Σκαρφάλωνε στους βράχους, γλιστρούσε μέσα στις λακκουβίτσες με το θαλασσινό νερό, όπου κατοικούσαν μικροί αστερίες και καβουράκια, κι αυτό της έδινε την ευκαιρία να σκεφτεί κάτι άλλο πέρα από την Ιβ, πέρα από τον Όλι, πέρα από όλα αυτά που την άγχωναν, είτε είχαν όνομα είτε όχι, και που πάλευε μαζί τους καθημερινά. Τώρα ήταν αναγκασμένη να ρίχνει όλη της την προσοχή στο να βάζει το ένα της πόδι μπροστά από το άλλο κι αυτό λειτουργούσε θεραπευτικά. Μέχρι να φτάσει στον τελευταίο βράχο, είχε ξαναβρεί τη γαλήνη της.

Όταν στέκομαι εδώ, είναι σαν να βρίσκομαι στη μέση της θάλασσας, σκέφτηκε και εισέπνευσε τη θαλασσινή αύρα.

Πώς μπόρεσε η Ιβ να κάνει κάτι τέτοιο στη Ρι;

Τα δύο κορίτσια ήταν φίλες από τότε που η Ρι είχε μετακομίσει στο Χάρτσαϊντ. Όλοι στο σχολείο ήξεραν τι άνθρωπος ήταν η Ιβ, η Πόλι ωστόσο πίστευε πως τουλάχιστον απέναντι στις φίλες της θα ήταν εντάξει. Απ' ό,τι φάνηκε όμως, είχε πέσει έξω. Αλλά κι ο Μαξ; Η Πόλι πάντοτε τον συμπαθούσε. Της άρεσε το εγκάρδιο χαμόγελό του, το κοφτερό μυαλό του και το ενδιαφέρον που έδειχνε για τη Ρι. Αλλά τελικά και με αυτόν είχε πέσει έξω.

Το μυαλό της πήγε ξανά στον Όλι. Τα όνειρά της γι' αυτόν έμοιαζαν με τα κύματα μπροστά της· τη μια αποτραβιόνταν και την άλλη έσκαγαν με ορμή πάνω στους βράχους, κι αυτό γινόταν ξανά και ξανά. Παρά την ταραχή της από την προδοσία της Ιβ και του Μαξ, δεν μπορούσε να τον βγάλει από το μυαλό της.

Κοίταξε το μονοπάτι που οδηγούσε στο Νησί του Φιλιού, στο πιο διάσημο αξιοθέατο του Χάρτσαϊντ. Εκεί μπορούσε να πάει κάποιος μόνο κατά την άμπωτη. Σύμφωνα με έναν τοπικό θρύλο, αν φιλούσες την πραγματική σου αγάπη στις ακτές του Νησιού του Φιλιού μεσάνυχτα και με πανσέληνο, θα ήσαστε για πάντα μαζί. Η Πόλι ήρθε στο Χάρτσαϊντ Μπέι όταν ήταν εννιά χρονών, επομένως γνώριζε τον θρύλο πολλά χρόνια. Ποτέ όμως δεν είχε πάει στο νησί. Περίμενε μέχρι να γνωρίσει το κατάλληλο αγόρι, σκέφτηκε και άφησε τη ματιά της να ξεκουραστεί πάνω στις οικείες καμπύλες των βράχων. Ποιο ήταν όμως το κατάλληλο αγόρι; Ο Όλι ή μήπως κάποιος άλλος, κάποιος που δεν είχε γνωρίσει ακόμη;

Έκλεισε τα μάτια της και αφέθηκε στο αγαπημένο της όνειρο. Εκείνη και ο Όλι στέκονταν πιασμένοι από το χέρι στην ακτή του Νησιού του Φιλιού. Η άμμος ήταν κρύα κάτω από τα πόδια τους. Το φως από την πανσέληνο έλουζε την ακτή και έκανε τη θάλασσα να λαμποκοπά.

Η Πόλι αναστέναξε καθώς φαντάστηκε τον Όλι να στρέφεται προς το μέρος της κι εκείνη να γυρνάει το πρόσωπό της στο δικό του.

«Σ' αγαπώ, Πόλι. Πάντα σ' αγαπούσα. Μακάρι αυτή μου η αγάπη να κρατήσει για πάντα».

Στη φαντασία της, άπλωνε τα χέρια της στη δυνατή πλάτη του και χάιδευε τους μυώδεις ώμους του. Ένας μικρός αναστεναγμός ξέφυγε από τα χείλη της καθώς φανταζόταν τη ζεστασία και τη δύναμη του κορμιού του κάτω από τα δάχτυλά της.

«Κι εγώ σ' αγαπώ, Όλι. Τόσον καιρό ονειρευόμουν αυτή τη στιγμή».

Τα χείλη του θα ήταν δροσερά κι απαλά. Στην αρχή, θα πίεζαν διστακτικά τα δικά της και μετά θα γίνονταν πιο απαιτητικά, καθώς το πάθος θα τους συνέπαιρνε και τους δύο. Ένωθε τα δάχτυλά του να μπλέκονται στα μαλλιά της και τη γλυκιά γεύση των χειλιών του...

«Πώς μπόρεσες;» Η Πόλι προσπάθησε να κρατήσει το όνειρό της, το ένωσε όμως να γλιστράει μακριά. Τώρα φανταζόταν τη Λάιλα να τους πλησιάζει με μεγάλα βήματα. Δάκρυα αυλάκωναν τα μάγουλά της και τα μάτια της μαρτυρούσαν την απελπισία της. «*Νόμιζα πως ήσουν φίλη μου!*»

Η Πόλι έκλεισε σφιχτά τα μάτια της. Ποτέ δε θα μπορούσε να κάνει αυτό που έκανε η Ιβ στη Ρι. Ποτέ. Και γι' αυτό ο Όλι δε θα γινόταν ποτέ δικός της.

Λυγμοί στάθηκαν στον λαιμό της καθώς η εικόνα στο μυαλό της άλλαξε ξανά. Όλοι οι σημαντικοί για εκείνοι άνθρωποι την είχαν κυκλώσει. Την έδειχναν με το δάχτυλο και γελούσαν ή κουνούσαν τα κεφάλια τους επικρίνοντάς τη για την προδοσία της, για τα ψέματά της...

Το πρόσωπο του πατέρα της ήταν χειρότερο απ' όλα. Φαντάστηκε τον τόνο της φωνής του: «*Με απογοήτευσες, Πόλι... Δεν το περίμενα ποτέ από σένα...*»

Πίεσε τα μάτια της να ανοίξουν. Ήταν τόσο απίθανο να έρθει ο πατέρας της στο Χάρτσαϊντ Μπέι, έστω για να της πει ένα γεια, πόσω μάλλον για να την επιπλήξει, που η σκέψη και μόνο ήταν για γέλια. Αυτός δεν έμπαινε καν στον κόπο, όχι να έρθει από την Αμερική να τη δει, αλλά ούτε να την πάρει τηλέφωνο. Σίγουρα προτιμούσε την απογοήτευσή του από την παντελή απουσία του.

Ξαφνικά κατάλαβε πως είχε αρχίσει να σουρουπώνει. Ο ήλιος ήταν κοντά στη δύση του κι έβαφε τα γκρίζα σύννεφα με

χρυσαιφές ανταύγειες. Πόση ώρα στεκόταν εκεί; Είχε αρχίσει να κάνει κύο και η θάλασσα να αγριεύει. Κοίταξε ανήσυχη το νερό που έγλειφε τους βράχους όπου πάνω τους στεκόταν. Είχε ανεβεί πολύ κι εκείνη δεν το είχε καταλάβει.

Ο φόβος την κατέλαβε σαν είδε το νερό να σκεπάζει σιγά σιγά τα βράχια που τη χώριζαν από τη θάλασσα. Πώς ήταν δυνατό να μην αντιληφθεί την παλίρροια; Το νερό όλο κι ανέβαινε. Τα κύματα έμοιαζαν να προσπαθούν να την πιάσουν, σαν να τεντώνονταν για να αγγίξουν τα πόδια της. Με μια βαθιά ανάσα, η Πόλι σκαρφάλωσε πιο ψηλά στον βράχο. Πάλι την κυρίευσε ο πανικός και η ανάσα της έγινε κοφτή. Δεν μπορούσε να επιστρέψει στην ακτή από τον δρόμο που είχε έρθει – το νερό είχε σχεδόν καλύψει τα βράχια. Ούτε μπορούσε να κολυμπήσει μέχρι την ακτή, γιατί η θάλασσα όλο και αγρίευε και υπήρχε ο κίνδυνος να την πετάξει πάνω στον βράχο όπου τώρα στεκόταν και να χτυπήσει άσχημα.

«Βοήθεια!» φώναξε. «Ας με βοηθήσει κάποιος!»

Η φωνή της χάθηκε στον άνεμο. Η ακτή πίσω της ήταν έρημη. Τα σύννεφα κρέμονταν βαριά πάνω από το κεφάλι της και ο ουρανός ολοένα και σκοτείνιαζε. Η Πόλι κάθισε κάτω, κυριευμένη από τον φόβο. Δεν υπήρχε τρόπος διαφυγής. Θα την παρέσυρε η θάλασσα!

Η ζωή, ο έρωτας και όλα τα άλλα...

Η Πόλι Νέλσον, η κολλητή της Λάιλα,
είναι ερωτευμένη με τον Όλι, τη χειρότερη
επιλογή που θα μπορούσε να κάνει.
Γιατί ο Όλι είναι αλαζόνας, ρηχός,
αγενής και... το αγόρι της Λάιλα.
Όταν γνωρίζει τον Σαμ, που της αρέσει πολύ,
τα πράγματα περιπλέκονται.
Ο Σαμ είναι έξυπνος και τρυφερός,
όλα όσα η Πόλι ονειρεύεται.
Τότε, όμως, γιατί δεν μπορεί να σταματήσει
να σκέφτεται τον Όλι;

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ
HEARTSIDE BAY!**

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-1068-5

9 786180 110685

ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΣ.: 15705